

Arrest

**nr. 141 933 van 26 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 3 december 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 3 november 2010 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen niet in overweging wordt genomen.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de repliekmemorie

Gelet op de beschikking van 29 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. LOOS, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. MEEUWISEN, die loco advocaat M. COTTYN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 15 december 2009 bij de burgemeester van de stad Antwerpen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De burgemeester van de stad Antwerpen neemt op 3 november 2010 de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf niet in overweging wordt genomen. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een aanvraag om machtiging tot verblijf op deze grond enkel worden ingediend bij de burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft. De burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft maakt deze vervolgens over aan de minister of zijn gemachtigde. Het is dan ook evident dat de burgemeester van de stad of gemeente waar de verblijfsaanvraag wordt ingediend – teneinde na te gaan of de aanvraag rechtsgeldig werd ingediend – moet verifiëren of de aanvrager daadwerkelijk woont op het grondgebied van de stad of gemeente waar hij stelt te verblijven en deze aanvraag enkel in ontvangst kan nemen indien de betrokken vreemdeling ook daadwerkelijk op het grondgebied van zijn of haar stad verblijft.

In de thans bestreden beslissing geeft de burgemeester van de stad Antwerpen aan dat niet kon worden vastgesteld dat verzoeker daadwerkelijk verblijft op het grondgebied van zijn stad, terwijl een aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet enkel rechtsgeldig kan gebeuren bij de burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft.

2.3. Verzoeker behoudt in voorliggende zaak enkel zijn belang bij het ingestelde beroep indien hij nog steeds in Antwerpen verblijft. Indien dit niet het geval is, vermog verweerder bij een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing immers niets anders dan andermaal de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf niet in overweging te nemen.

2.4. In een schrijven van 16 februari 2015, naar aanleiding van de beschikking waarbij de partijen werden opgeroepen te verschijnen ter terechtzitting en waarin tevens werd verzocht om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet alle inlichtingen en bescheiden over te maken met betrekking tot de actuele informatie die mogelijk een gevolg kan hebben voor de behandeling van huidig beroep, waaronder of de verzoeker nog in België verblijft, wordt door de raadvrouw van verzoeker het volgende meegedeeld: *“Naar aanleiding van uw brief van 30 januari j.l. trachtte ik contact op te nemen met mijn cliënt. Jammer genoeg kan ik hem niet meer bereiken. Ik ben in deze zaak dan ook zonder instructie, zodat verder met mijn tussenkomst geen rekening dient gehouden te worden.”* Ter terechtzitting deelt de advocaat van verzoeker, die alsnog optreedt, gevraagd naar de actuele verblijfplaats van verzoeker mee dat werd getracht verzoeker te contacteren op zijn laatst gekende adres – met name het adres dat werd opgegeven in de verblijfsaanvraag –, doch dat dit niet lukte. Hierbij wordt meegedeeld dat men zelfs persoonlijk is langs geweest op het betreffende adres, doch er niet blijkt dat verzoeker aldaar nog woonachtig is.

2.5. Thans liggen aldus concrete aanwijzingen voor dat verzoeker niet (langer) woonachtig is op het door hem bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf opgegeven adres. Een ander adres van verzoeker is niet gekend. In casu kan dan ook, nu het belang enkel wordt behouden indien verzoeker nog te

Antwerpen verblijft, niet worden vastgesteld dat verzoeker nog een belang heeft bij het ingestelde beroep.

De Raad merkt op dat verzoeker, indien hij zijn belang bij het ingestelde beroep wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de ingestelde procedure dient te vertonen. Zijn houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe hij moet bijdragen, niet verstoren. Aangezien verzoeker woonplaatskeuze deed bij een advocaat, rustte op hem de verplichting om regelmatig contact met deze advocaat op te nemen om zich van het verdere verloop van de procedure te vergewissen, om op die manier zijn volgehouden belangstelling te betonen voor de hangende procedure en om waar nodig bijkomende inlichtingen te verstrekken (cf. RvS 21 mei 2002, nr. 106.700). Verzoeker heeft dit, gelet op het schrijven van zijn raadvrouw en de verklaringen van de advocaat die hem ter terechtzitting vertegenwoordigde, niet gedaan en geeft aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het ingestelde beroep (cf. RvS 16 november 2011, nr. 216.275). Daarenboven moet worden gesteld dat verzoeker steeds verplicht is om zijn medewerking aan de rechter te verlenen wanneer hij daartoe wordt verzocht. Nu het belang van verzoeker in vraag wordt gesteld dient hij hieromtrent een duidelijk standpunt in te nemen en de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). In voorliggende zaak blijft verzoeker op dit punt in gebreke.

2.6. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonst dat hij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Deze vaststelling volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS